

Ang Marangal na mga Bereano

"Ngayon ang mga Judio sa Berea ay mas marangal ang pag-uugali kaysa sa mga nasa Tesalonica, sapagkat tinanggap nila ang salita nang buong sigasig at sinuri araw-araw ang mga Kasulatan upang makita kung totoo ang sinabi ni Pablo. Dahil dito, marami sa kanila ang naniwala, gayundin ang ilang kilalang babaeng Griego at maraming lalaking Griego."
Mga Gawa 17:11,12

Habang papasok tayo sa isang bagong taon, angkop na panahon ito para sa lahat ng mga mag-aaral ng Bibliya na naghahanap ng Katotohanan na maalala ang kahalagahan ng masigasig na pag-aaral ng Salita ng Diyos. Ang Bibliya ay malawakang kinikilala bilang pinakadakilang aklat sa lahat ng panahon. Ang napakalawak nitong kasaysayan ay umaabot pa sa mismong simula ng kamangha-manghang gawa ng paglikha sa lupa at ng panghuling paghahanda nito bilang tahanan para sa lupaing nilikha ng Diyos. Sa mga pahina nito ay matatagpuan ang napakalakas na ebidensya ng kahalagahan at kahulugan nito para sa sangkatauhan. Sa loob ng

maraming siglo, ito ay tinanggap ng di-mabilang na tao bilang ang banal na inspiradong Salita ng ating mapagmahal na Ama sa Langit, ang dakilang Diyos ng sansinukob.

Ang mga aral at matuwid na prinsipyo ng Bibliya ang nagpapatingkad dito kumpara sa lahat ng ibang aklat, at nananatili itong pamantayan ng katotohanan sa ating makabagong panahon. Ang pangunahing paksa nito ng pagtubos, at ang huling pagbawi ng sangkatauhan mula sa pinsala ng kasalanan at kamatayan, ay matatagpuan sa iba't ibang aklat nito na isinulat ng maraming may-akda sa loob ng mahabang mga siglo. Ito ay nagbibigay-diin sa banal na inspirasyon at layunin ng Bibliya. Nakatuon ang ating pansin sa iba't ibang prinsipyo ng Katotohanan, kung saan ang bawat inspiradong manunulat ay nagkakasundo sa mga isinulat ng iba, ngunit sa ibang panahon at lugar.

Ang Banal na Salita ng Diyos ay tinukoy bilang mismong sulo ng sibilisasyon. Ang mga moral at etikal na aral nito ay higit na nakaimpluwensya sa isipan ng sangkatauhan upang mamuhay nang mas marangal kaysa sa anumang ibang aklat. Ito ay isang halos hindi mauubos na pinagmumulan ng mga mensaheng nagbibigay-inspirasyon at nagpapalubag-loob. Marami ang nakakita sa Bibliya bilang pinagmumulan ng kaaliwan sa panahon ng

kalungkutan. Ang iba ay nakakita ng lakas upang harapin ang mga hindi tiyak na pangyayari sa buhay, habang ang ilan ay lumalapit sa mga aral nito upang makahanap ng katiyakan.

Sa partikular, ang Bibliya ang aklat-aralin ng Kristiyanismo. Ipinapakita nito ang kamangha-manghang plano at layunin ng Langit na Ama sa paglikha ng kaniyang pamilyang tao, at sa kanilang kaligtasan. Ang mensaheng ito ay isinasakatuparan tungo sa isang dakila at pinal na konklusyon na magwawakas sa hinaharap na pamamahala ng maluwalhating kaharian ni Cristo ng kapangyarihan at awtoridad sa buong lupa. Ito, ang Bibliya sa Efeso 3:11 ay nagsasabi, ay "ayon sa plano ng mga kapanahunan," na "inihanda ng Dios para kay Jesucristo na ating Panginoon."

Tungkol sa kamangha-manghang may-akda ng Bibliya at sa kaniyang walang hanggang layunin, isinulat ni David na Salmist: "Ipinapahayag ng kalangitan ang kaluwalhatian ng Diyos; ipinangangasiwa ng kalawakan ang gawa ng kaniyang mga kamay. Araw-araw ay nagbubuhos sila ng pananalita; gabi-gabi ay nagpapahayag sila ng kaalaman. Wala silang pananalita, wala silang mga salita; walang tunog na naririnig mula sa kanila. Ngunit ang kanilang tinig ay umaabot sa buong lupa, ang kanilang mga salita hanggang sa mga

hangganan ng mundo. Sa langit, inihanda ng Diyos ang isang tolda para sa araw. Ito ay parang nobyong lumalabas mula sa kanyang silid, parang kampeong nagagalak na tumakbo sa kanyang karera. Tumataas ito sa isang dulo ng langit at naglilibot hanggang sa kabilang dulo; walang nawawalan ng init nito. Ang batas ng Panginoon ay ganap, nagpapasigla sa kaluluwa. Ang mga tuntunin ng Panginoon ay mapagkakatiwalaan, nagpapatatino sa mga payak. Ang mga tuntunin ng Panginoon ay matuwid, nagpapasaya sa puso. Ang mga utos ng Panginoon ay maningning, nagbibigay-liwanag sa mga mata. Ang takot sa Panginoon ay dalisay, magwawakas magpakailanman. Ang mga hatol ng Panginoon ay matatag, at lahat ng ito ay matuwid. Mas mahalaga sila kaysa ginto, kaysa sa maraming dalisay na ginto; mas matamis sila kaysa pulot, kaysa pulot mula sa pulay." Awit 19:1-10

Pagseserbisyo para sa Pananampalataya

Habang itinatatag ang Maagang Simbahan, malawak ang paglalakbay ng Apostol Pablo at ng kanyang mga kasama upang ipangaral ang Katotohanan sa mga bagong pagano na naging Kristiyano. Tinulungan nila ang mga bagong kapatid sa Cristo na magtatag ng mga kongregasyon para sa pag-aaral, paglilingkod, at pakikipag-isa. Sa pamamagitan ng dakilang karunungan at

probidensiya ng Diyos, naitala ni Lucas, ang historyador at may-akda ng Aklat ng Mga Gawa, ang marami sa mga mahahalagang pangyayaring ito. Mga Gawa 1:1,2; Lucas 1:1-4

Ang kaalaman ng Katotohanan na ipinangangaral nina Pablo at ng iba ay ipinahayag ang plano at layunin ng Langit na Ama para sa sukdulang kaligtasan at pagkakasundo ng kaniyang pamilyang sangkatauhan na may sakit sa kasalanan at naghihirap. (Efeso 1:13; Colosas 1:20; Tito 2:11). Binuksan din ng Banal na Espiritu ng Katotohanan ang daan para sa isang maliit na kawan ng tapat na mga tagasunod ni Cristo upang magsikap para sa makalangit na panawagan at tanggapin ang isang posisyon bilang bahagi ng nobya ni Cristo. Tinitiyak sa atin kaya, "Huwag kang matakot, maliit na kawan; sapagkat kalugud-lugod sa inyong Ama na ipagkaloob sa inyo ang kaharian." Lucas 12:32

Ang mga tapat ay magkakaroon ng pribilehiyo na makibahagi sa kanilang niluwalhating Panginoon sa kaniyang makalangit na kaharian, at maghatid ng mga pagpapala sa lahat ng pamilya sa lupa. (Genesis 22:16-18). Ang maringal na kaayusang ito ay naglalaan din para sa pagkabuhay na mag-uli ng lahat ng nasa kanilang mga libingan—yaong hindi namamalay na naghihintay sa pagtatatag ng darating pang kaharian sa ilalim ng pamamahala ng

Cristo bilang Hari ng Kapanahunan. Juan 5:28,29;
Gawa 24:15; 1 Corinto 15:25,26

Alitan sa Daanan

Sa malawak na paglalakbay ng apostol upang ipalaganap ang magandang balita ng kagalakan, maraming bagong mananampalatayang Kristiyano ang napabilang sa kawan, at napahalagahan ang Katotohanan at pakikipag-isa sa bayan ng Panginoon. Gayunpaman, madalas na sumiklab ang pagkiling at alitan at sinundan si Pablo at ang kanyang mga kasama saan man sila magpunta. May alitan sa pagitan ng mga mahigpit na sumusunod sa pamilyar na mga aral ng Batas ng mga Hudyo, at ng mga nagtuturo ng mga bagong doktrina ni Cristo Jesus. Ang mga aral na ito, sa karamihan ng mga kaso, ay unang narinig ng marami.

Bago ang ating itinatampok na kasulatan, nakatakas sina Pablo at Silas sa gabi upang maglakbay mula Tesalonica patungong Berea. (Mga Gawa 17:10). Nang dumating sila, pinagpala sila ng mainit na pagtanggap na kanilang natanggap sa lokal na sinagoga. Lubos silang humanga sa matinding interes at espirituwal na paglago ng mga kapatid sa kanilang pag-aaral ng Salita ng Diyos, at napansin nila na ito ay naghiwalay sa kanila bilang "mas

marangal" kaysa sa mga nasa kongregasyon sa Tesalonica.

Isang Kahanga-hangang Katangian

Ang salitang "marangal" na ginamit sa pagkakataong ito ay tumutukoy sa kahanga-hangang kalidad ng isip at pagkatao na ipinamalas ng mga kapatid sa Cristo sa Berea nang kanilang siyasatin ang mga Kasulatan. Malinaw na hangarin nila na gawing sarili ang doktrina at mga pagtuturo ng Katotohanan. Ang mas pinahusay na pagbasa ng kasulatang ito ay nagpapalawak sa kaisipan ng pagiging marangal ang pag-iisip, at ganito rin ang pagkakasalin sa ibang bersyon ng Bibliya. Bilang paghahambing, mababasa natin, "Ngayon, ang mga ito ay mas marangal ang pag-iisip kaysa sa mga nasa Tesalonica, sapagkat tinanggap nila ang salita nang may matinding kasigasigan, at araw-araw nilang sinisiyasat ang mga Kasulatan upang makita kung ganoon nga ang mga bagay na ito. Kaya't marami sa kanila ang naniwala, kasama ang ilang kilalang babae at lalaking Griyego." (Gawa 17:11,12). Binibigyang-diin nito ang pagnanais ng mga kapatid na ito, hindi lamang sa araw-araw na paghahanap sa mga Kasulatan, kundi pati na rin sa pagsisikap na suriin at patunayan ang mga ito nang maingat at nang may "malaking sigasig."

Ang Patotoo nina Pablo at Pedro

Pinaalalahanan ni Pablo ang mga kapatid sa simbahan sa Tesalonica: "Subukin ninyo ang lahat ng bagay; talangin ang mabuti." (1 Tesalonica 5:21). Nang sumulat siya sa kaniyang minamahal na kapatid na si Timoteo, hinihikayat siya ng apostol: "Pagsikapan mong maipakita sa iyong sarili na inaprubahan ng Diyos, isang manggagawa na hindi dapat mahiya, na wasto ang paghawak sa salitang katotohanan." (2 Timoteo 2:15). Mamaya ay pinaalalahanan niya, "Manatili sa mga bagay na na inyong naaralan at pinaniwalaan, sapagkat alam ninyo kung kanino kayo tinuruan; at mula pa sa pagkabata ay kilala na ninyo ang mga banal na kasulatan, na makapagpapabuo sa inyo ng karunungan tungo sa kaligtasan, sa pamamagitan ng pananampalatayang nasa kay Cristo Jesus. Ang buong kasulatan, na hininga ng Diyos, ay tunay ngang kapaki-pakinabang sa pagtuturo, sa pamanabala, sa pagwawasto, sa disiplina na nasa katuwiran; upang ang tao ng Diyos ay ganap, na lubos na handa sa bawat mabuting gawa." 2 Timoteo 3:14-17

Sa kanyang unang liham, hinikayat din ni Apostol Pedro, "Kung paanong ang bawat isa ay tumanggap ng biyayang kaloob, gamitin ninyo ito sa paglilingkod sa isa't isa, bilang mabubuting katiwala ng sari-saring

biyaya ng Diyos. Kung may magsalita, magsalita siya bilang mga salita ng Diyos; kung may maglingkod, maglingkod siya mula sa lakas na ibinibigay ng Diyos; upang sa lahat ng bagay ang Diyos ang magpasikat sa pamamagitan ni Jesucristo; na kaniya ang kaluwalhatian at kapangyarihan magpakailanman. Amen." 1 Pedro 4:10,11

Kapag tinanggap nang may wastong saloobin, ang paalala at paghihikayat nina Apostol Pablo, Pedro, at ng iba pa ay nakatulong sa paglinang ng espiritung parang-Kristo sa lahat ng taludtod ng Panginoon mula pa noong Pentekostes. Kabilang dito ang kanilang pagiging maayos na katiwala ng Katotohanan, na isang mahalagang aral na dapat tularan ng lahat ng Kristiyano. Lalo itong totoo ngayon para sa mga nasa , sa mga nabubuhay sa mga huling taon ng "kasalukuyang masamang sanlibutan." Galacia 1:4

Sa Paggunita sa Mga Bagay na Ito

Ang mga kahanga-hangang salita ni Pedro na isinulat halos dalawang libong taon na ang nakalipas ay patuloy na pagpapala sa atin bilang mga tagasunod ni Cristo. Ipinahayag niya, "Palagi kong paaalalahanan kayo tungkol sa mga bagay na ito—kahit na alam na ninyo ang mga ito at matatag kayo sa katotohanang itinuro sa inyo. At nararapat lamang

na patuloy kitang paaalalahanan hangga't ako'y nabubuhay. Sapagkat ipinakita sa akin ng ating Panginoong Jesucristo na malapit ko nang iwanan ang buhay na ito, kaya't magsusumikap akong magpunyagi upang matiyak na palagi ninyong aalalahanin ang mga bagay na ito pagkatapos kong mawala. 2 Pedro 1:12-15

Patuloy na sinabi ng apostol ang mga salita ng Katotohanan na natanggap niya mula sa ating Panginoong Jesus sa kaniyang ministeryo sa lupa. "Hindi kami sumunod sa mga kuwentong likha ng malikot na isipan nang ipahayag namin sa inyo ang kapangyarihan at pagparito [Griyego: presensya] ng ating Panginoong Jesus Cristo, kundi kami ay mga taong nakakita mismo ng kaniyang kaluwalhatian. Sapagkat siya'y tumanggap ng karangalan at kaluwalhatian mula sa Diyos Ama, nang may ganitong tinig na dumating sa kaniya mula sa kaluwalhatianang maningning: 'Ito ang minamahal kong Anak, na sa kaniya ako'y lubos na nalulugod.' At ang tinig na ito na mula sa langit ay aming narinig, nang kami'y kasama niya sa banal na bundok." 2 Pedro 1:16-18

Binigyang-diin pa ni Pedro na tinatanggap natin ang Katotohanan sa pamamagitan ng Banal na Espiritu, ang kapangyarihan at impluwensiya ng Diyos. "Mas lalo pa nating pinagtitiwalaan ang mensaheng

ipinahayag ng mga propeta. Dapat ninyong bigyang-pansin nang mabuti ang kanilang sinulat, sapagkat ang kanilang mga salita ay parang sulo na nagliliwanag sa madilim na lugar - hanggang sumikat ang Araw, at ang Bituin ng Umaga na si Cristo ay sumilay sa inyong mga puso. Higit sa lahat, dapat ninyong maunawaan na walang propesiya sa Kasulatan ang nagmula sa sariling pagkaunawa ng propeta, o sa inisyatiba ng tao. Hindi, ang mga propetang iyon ay ginabayan ng Banal na Espiritu, at nagsalita sila mula sa Diyos." 2 Pedro 1:19-21

Sa kanyang unang liham, nilinaw ni Pedro na ang mga salitang kanyang sinabi ay para sa mga taong inialay nang buong-buo ang kanilang buhay sa Diyos, "Upang ang pagsubok ng inyong pananampalataya, na mas mahalaga kaysa sa gintong nabubulok—bagaman ito'y sinusubok ng apoy—ay magbunga ng papuri at karangalan at kaluwalhatian sa pagpakita [paghayag] ni Jesucristo: Na siya'y hindi ninyo nakita, at inibig ninyo; na siya'y hindi ninyo nakikita ngayong panahong ito, at sa pamamagitan ng pananampalataya ay nagagalak kayo ng kagalakang hindi masabi at puno ng kaluwalhatian: Na makamtan ninyo ang bunga [o resulta] ng inyong pananampalataya, ang kaligtasan ng inyong mga kaluluwa." 1 Pedro 1:7-9

Ang mga salitang ito ng Katotohanan ay hindi ipinahayag sa sinumang iba pa, hindi sa mga propeta noong unang panahon, ni sa mga anghel man. Ipinaliwanag niya, "Tungkol sa kaligtasan na ito ay nagsiyasat at naghanap nang masigasig ang mga propeta, na naghula tungkol sa biyayang darating sa inyo: Sinasiyasat kung ano, o kung anong uri ng panahon ang tinutukoy ng Espiritu ni Cristo na nasa kanila, nang ito'y magpatotoo nang maaga sa mga paghihirap ni Cristo, at sa kaluwalhatian na susunod dito. Na ipinahayag sa kanila na hindi para sa kanilang sarili, kundi para sa atin, ang mga bagay na ngayon ay ipinangangaral sa inyo ng mga nagbalita sa inyo ng ebanghelyo sa pamamagitan ng Espiritu Santo na ipinadala mula sa langit; na hinahangad ding suriin ng mga anghel. Kaya't itali ninyo ang inyong isip, maging matatag kayo, at mag-asa hanggang sa wakas sa biyayang ihahatid sa inyo sa paghayag ni Jesucristo." 1 Pedro 1:10-13

Kabuwasan mula sa Itaas

Ang liham ni Santiago ay pinaniniwalaang isa sa mga pinakamaagang sulatin ng Bagong Tipan. Ipinapakita nito ang mga aral na unang ibinigay sa mga Hudyong naging Kristiyano agad-agad pagkatapos ng pagtatapos ng makalupang ministeryo ng ating Panginoong Jesus. Binibigyang-diin ni Santiago, "Ang bawat mabuting kaloob at

bawat perpektong regalo ay mula sa itaas, at nagmumula sa Ama ng mga ilaw, na sa kaniya'y walang pagbabago, ni anino man ng pag-ikot." Santiago 1:17

Ang Makalangit na Ama ang pinagmumulan ng lahat ng Katotohanan, at sa pamamagitan ng kaniyang Banal na Espiritu ay binibigyan niya ang kaniyang bayan ng pagkaunawa. "Ayon sa kaniyang sariling kalooban, ipinanganak niya tayo sa pamamagitan ng salita ng katotohanan, upang tayo'y maging isang uri ng mga unang bunga ng kaniyang mga nilalang. Kaya nga, mga minamahal kong kapatid, hayaang ang bawat isa ay maging mabilis sa pakikinig, mabagal sa pagsasalita, mabagal sa galit." Santiago 1:18,19

Tungkol sa mga kahanga-hangang probisyon ng Diyos para sa kaniyang bayan, itinuro rin ni Santiago ang kahalagahan ng laging pagiging dalisay at banal ng karunungan ng Diyos. "Ang karunungan nagmumula sa itaas ay una, dalisay; saka mapayapa, magiliw, at madaling makipagkasundo, puno ng awa at mabubuting bunga, walang pagkiling, at walang pagpapanggap. At ang bunga ng katuwiran ay itinatanim sa kapayapaan ng mga nagpapanatag ng kapayapaan." Santiago 3:17,18

Sa mga talata sa itaas, nakatuon ang ating pansin sa katotohanang ang makalangit na karunungan ay

gumagana nang kaayon ng banal na pagkatao. Bagaman ang diwa ng karunungan na nagmumula sa itaas ay mapayapa, hindi inuna ng apostol ang kahalagahan nito kaysa sa kalinisan. Ang tunay na karunungan ay mapayapa lamang kapag ito ay kaayon ng kabanalan at kalinisan. Makakapag-iba lamang ito ng payapa sa mga bagay na banal. Ang kabaitan ay sumusunod sa kalinisan at ito ay mapayapa kapag ito ay pinabanal ng Katotohanan. Nagagalak ang makalangit na karunungan sa pagiging "punô ng awa"; at ang "mabubuting bunga" ay nabubuo sa puso ng mga pinaliwanagan ng karunungan mula sa itaas.

Ang Liwanag ng Katotohanan

Ang Propeta Isaias ay nagsalita tungkol sa liwanag at ang kaugnayan nito sa buhay at sa Katotohanan. Sa paglalahad ng banal na layunin, isinulat niya, "Ihahatid ko ang mga bulag sa daan na hindi nila kilala; papatnubayan ko sila sa mga landas na hindi nila alam: gagawin kong liwanag ang kadiliman sa kanilang harapan, at tuwid ang mga baluktot na bagay. Gagawin ko ang mga bagay na ito para sa kanila at hindi ko sila pababayaan." "Dahil sa Sion, hindi ako mananahimik, at dahil sa Jerusalem, hindi ako magpapahinga, hanggang sumikat ang kanyang katuwiran na parang liwanag, at ang kanyang

kaligtasan na parang nagliliyab na sulo." Isaias 42:16; 62:1

Marami pang ibang kasulatan ang nagbibigay-pansin sa natatanging kaloob ng liwanag. "Nasa iyo ang bukal ng buhay; sa liwanag mo makakakita kami ng liwanag." "Mapalad ang bayan na nakakakilala sa masayang tunog; lalakad sila, O Panginoon, sa liwanag ng iyong mukha." "Ang salita mo'y sulo sa paa ko, at liwanag sa landas ko." "Ang daan ng matutuwid ay parang sumisikat na liwanag, na lalo pang sumaslag hanggang sa ganap na kaarawan." Awit 36:9; 89:15; 119:105; Kawikaan 4:18

Bilang gabay at pananaw na espiritwal para sa mga tagasunod ni Cristo, mababasa natin, "Walang sinuman ang nagpapailaw ng sulo at saka ito itinatago o inilalagay sa ilalim ng bangkito. Sa halip, inilalagay ang sulo sa patungan, upang makita ng lahat ng pumapasok sa bahay ang liwanag nito. Ang mata mo ay parang sulo na nagbibigay ng liwanag sa iyong katawan. Kapag malusog ang iyong mata, ang buong katawan mo ay napupuno ng liwanag. Ngunit kapag s , hindi malusog, ang katawan mo ay napupuno ng kadiliman. Tiyak mong ang liwanag na inakala mong mayroon ka ay hindi pala kadiliman. Kung ikaw ay napupuno ng liwanag, na walang madilim na sulok, ang buong buhay mo ay

magliliwanag, na parang isang malakas na ilaw na pumupuno sa iyo ng liwanag." Lucas 11:33-36

Pagninilay sa Salita ng Diyos

Ang pagmumuni-muni ay tanda ng Kristiyanong pag-uugali ng mga nagsisikap na lumakad sa mga daan ng ating mapagmahal na Ama sa Langit at naninindigan sa Kanyang Salita. Mga siglo bago ipinanganak si Jesus, isinulat ng salmista, "Ang iyong mga utos ang aking kagalakan. Ang mga patotoo Mo ay matuwid magpakailanman; Bigyan Mo ako ng pagkaunawa upang mabuhay ako. Nananaghoy ako ng buong puso; sagutin Mo ako, O Panginoon! lingatan ko ang mga utos Mo. Nananaghoy ako sa Iyo; iligtas Mo ako, At iingatan ko ang mga patotoo Mo. Bumabangon ako bago sumikat ang araw at nananaghoy; inaasahan ko ang salita Mo. Inaabangan ng aking mga mata ang mga bantay sa gabi, Upang mapagnilayan ko ang salita Mo." Awit 119:143-148

Dagdag pa ng salmista, "Mapalad ang taong hindi lumalakad sa payo ng masasama, ni tumatayo sa daan ng mga makasalanan, ni nauupo sa upuan ng mga mang-aaway. Ngunit ang kanyang kagalakan ay nasa batas ng Panginoon; at sa kanyang batas ay nagmumuni-muni siya araw at gabi. At siya ay magiging parang punong itinanim sa tabi ng mga ilog

ng tubig, na nagbubunga ng bunga nito sa takdang panahon; ang kanyang dahon naman ay hindi malalanta; at ang kanyang gagawin ay magtatagumpay." Awit 1:1-3

Sa kanyang liham sa mga kapatid na Hebreo, isinulat ni Apostol Pablo, "Sapagkat ang salita ng Diyos ay buhay at aktibo at mas matalas kaysa anumang tabak na may dalawang talim, at tumatagos hanggang sa paghihiwalay ng kaluluwa at espiritu, ng mga kasukasuan at utak-butong, at may kapangyarihang humusga sa mga kaisipan at layunin ng puso. At walang nilalang na nakatago sa Kanyang paningin, kundi ang lahat ng bagay ay bukas at nahahayag sa mata ng Kanya na ating pakikitunguhan. Kaya't, yamang mayroon tayong dakilang punong-sacerdote na lumampas sa mga langit, si Jesus na Anak ng Diyos, panindigan natin ang ating pagtatapat." Hebreo 4:12-14

Ang Patotoo ni Jesus

Ginawa ni Jesus na malinaw ang katotohanan na siya ay ipinadala upang tuparin ang kalooban at layunin ng Ama sa Langit, at hindi ang sarili niyang kalooban. Ang kanyang mapagkumbabang mga salita ay nakatala sa Ebanghelyo ni Juan, kung saan mababasa natin, "Wala akong magagawa sa sarili ko. Humatol ako ayon sa sinasabi sa akin ng Diyos.

Kaya't makatarungan ang aking paghatol, sapagkat isinasagawa ko ang kalooban ng siyang nagpadala sa akin, at hindi ang sarili kong kalooban. Kung ako'y magpapatotoo para sa aking sarili, ang aking patotoo ay hindi wasto. Ngunit may iba pang nagpapatotoo tungkol sa akin, at tinitiyak ko sa inyo na totoo ang lahat ng sinasabi niya tungkol sa akin." Juan 5:30-32

Nang sinabi ni Jesus, "may iba pang nagpapatotoo tungkol sa akin," tinutukoy niya si Juan na Tagapagbinyag. Siya ang tagapanguna ni Cristo at inihanda ang daan para sa kaniyang ministeryo. "Sa katunayan, nagpadala kayo ng mga tagausisa upang makinig kay Juan na Tagapagbinyag, at ang kaniyang patotoo tungkol sa akin ay totoo. Siyempre, hindi ko kailangan ang mga taong saksi, ngunit sinasabi ko ang mga bagay na ito upang kayo'y maligtas. Si Juan ay parang nagliliyab at nagniningning na sulo, at nasasabik kayo sandali sa kanyang mensahe. Ngunit mayroon akong mas dakilang saksi kaysa kay Juan - ang aking mga aral at ang aking mga himala. Ibinigay sa akin ng Ama ang mga gawaing ito upang tuparin, at pinatutunayan nito na siya ang nagpadala sa akin. At ang Ama na nagpadala sa akin ay siya ring nagpatotoo tungkol sa akin. ...Pinag-aaralan ninyo nang masigasig ang mga Kasulatan dahil inakala ninyo na sa mga ito ay mayroon kayong buhay na walang hanggan. Ang

mga ito nga ang mga Kasulatang nagpapatotoo tungkol sa akin." Juan 5:33-37,39

Pamanang ng mga Bereano

Ang obserbasyon ni Apostol Pablo na ang mga miyembro ng simbahan sa lungsod ng Berea ay mga marangal na mag-aaral ng Bibliya ay isang positibong aral na dapat palaging tandaan ng lahat ng bayan ng Panginoon. Taos-puso nilang pinaniniwalaan ang walang-kamaliang Salita ng Diyos, at binigyang-diin na ito lamang ang tunay na pinagmumulan ng pag-unawa. Lubos nilang pinahalagahan ang halaga at kahulugan nito bilang isang "ganito ang sabi ng Panginoon" bilang pangwakas na patunay sa kanilang pinaniniwalaan.

Muling binabanggit ang ating pambungad na teksto, mula sa ibang salin, mababasa natin ito tungkol sa pamana ng mga kapatid na taga-Berean: "Ngayon, ang mga Hudiyong ito ay mas mabuti ang saloobin at mas marangal kaysa sa mga nasa Tesalonica, sapagkat sila ay ganap na handa at tinanggap at sinalubong ang mensahe tungkol sa pagkamit sa pamamagitan ni Cristo ng walang hanggang kaligtasan sa kaharian ng Diyos nang may hilig ng isip at sigasig, na araw-araw na pinag-aaralan at sinisiyasat ang mga Kasulatan upang makita kung gayon nga ang mga bagay na ito. Marami sa kanila

ang naging mananampalataya, pati na rin ang hindi kakaunting kilalang Griyego, mga babae pati na rin mga lalaki." Gawa 17:11,12